

ธนาคารซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)
รายงานการเปิดเผยข้อมูล
เกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนตามหลักเกณฑ์ Basel II – Pillar III
สิ้นสุด ณ 31 ธันวาคม 2552

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	1
ขอบเขตการบังคับใช้	1
โครงสร้างเงินกองทุน	1
ความเพียงพอของเงินกองทุน	2
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยงด้านต่างๆ ของธนาคาร	4
กระบวนการบริหารความเสี่ยง	4
โครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง	4
ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์	5
ความเสี่ยงด้านเครดิต	6
ความเสี่ยงด้านตลาด	17
ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง	20
ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	20

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนตามหลักเกณฑ์ BASEL II – Pillar 3 ประจำงวดธันวาคม 2552

บทนำ

ธนาคารมุ่งที่จะใช้หลักการบริหารความเสี่ยงที่มีมาตรฐาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผลประกอบการ และฐานะการเงินและเพิ่มมูลค่ากิจการของธนาคาร การบริหารและควบคุมความเสี่ยงของธนาคารมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยึดเป็นหลักปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับองค์กร ธนาคารจะยอมรับความเสี่ยงตราบเท่าที่พิจารณาเห็นว่าคุ้มค่ากับผลตอบแทนที่จะได้รับและอยู่ภายในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนและข้อมูลความเสี่ยงของธนาคาร ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ธนาคารให้ความสำคัญ ธนาคารจึงได้มีการจัดทำนโยบายเปิดเผยข้อมูลนี้ขึ้นมา เพื่อช่วยสนับสนุนให้บุคคลภายนอกหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถใช้อุปกรณ์ประเมินความแข็งแกร่งของธนาคารได้เป็นอย่างดี

ขอบเขตการบังคับใช้ (Scope of application)

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนตามหลักเกณฑ์ BASEL II – Pillar 3 นี้ ครอบคลุมเฉพาะระดับธนาคารเท่านั้น (Solo basis) โดยไม่รวมถึงระดับกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคาร

โครงสร้างเงินกองทุน (Capital structure)

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 ธนาคารมีเงินกองทุนรวมทั้งสิ้น 12,461 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 1 จำนวน 6,231 ล้านบาท และกองทุนชั้นที่ 2 จำนวน 6,231 ล้านบาท โดยในจำนวนนี้ เป็นตราสารที่ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ธนาคารนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 ได้แก่ หุ้นกู้ด้อยสิทธิระยะยาวจำนวน 3,030 ล้านบาท และหุ้นกู้ด้อยสิทธิที่มีลักษณะคล้ายหุ้น 2,500 ล้านบาท

ในปี 2552 ธนาคารมีการคำนวณ Capital Adequacy Ratio: CAR โดยใช้วิธีการตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ของ Basel II ซึ่งมีความเข้มงวดมากขึ้น เมื่อเทียบกับหลักเกณฑ์เดิมของ Basel I ที่ใช้ในปีก่อน แต่อย่างไรก็ตาม เงินกองทุนของธนาคารมีจำนวนสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของทางการ ซึ่งทำให้ธนาคารมั่นใจว่าระดับเงินกองทุนที่สูงมากพอที่จะรองรับความผันผวนต่างๆ ทางเศรษฐกิจที่จะส่งผลต่อการดำเนินงานของธนาคารในอนาคต

โครงสร้างเงินกองทุน (Capital Structure)

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	งวด ธันวาคม 2552	งวด มิถุนายน 2552
1.เงินกองทุนชั้นที่ 1	6,230.65	6,220.82
1.1 ทุนชำระแล้ว	6,674.70	6,674.70
1.2 กำไร (ขาดทุน) สะสม	(444.06)	101.63
1.3 รายการหัก		
- รายการหักเงินกองทุนชั้นที่ 1	-	555.51
2.เงินกองทุนชั้นที่ 2	6,230.65	6,220.82
2.1 เงินกองทุนชั้นที่ 2 ก่อนรายการหัก	6,230.65	6,220.82
3.เงินกองทุนทั้งสิ้นตามกฎหมาย	12,461.29	12,389.03
3.1 เงินกองทุนทั้งสิ้นก่อนรายการหัก	12,461.29	12,441.64
3.2 รายการหักจากเงินกองทุนทั้งสิ้น	-	52.62

ความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy)

ธนาคารมีการคำนวณความเพียงพอของเงินกองทุนในรูปแบบใหม่ตามหลักเกณฑ์ Basel II ที่ครอบคลุมความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk) ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk) และความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk) ซึ่งธนาคารได้มีการกำหนดวิธีการดำรงเงินกองทุนรองรับความเสี่ยงในแต่ละด้านของธนาคารดังนี้

ประเภทความเสี่ยง	วิธีการดำรงเงินกองทุน
1. ความเสี่ยงด้านเครดิต	Standardised Approach (SA)
2. ความเสี่ยงด้านตลาด	Standardised Approach (SA)
3. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	Basic Indicator Approach (BIA)

ทั้งนี้ ธนาคารมีแผนที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการดำรงเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการจากวิธี Basic Indicator Approach เป็นวิธี Standardised Approach (SA-OR) ในอนาคต สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต และความเสี่ยงด้านตลาด นอกจากนี้ ธนาคารได้เริ่มจัดเก็บข้อมูล สำหรับใช้ทดลองการคำนวณเงินกองทุนด้วยวิธี Internal Rating Base Approach: IRB ในอนาคต ซึ่งจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลที่นำมาใช้สำหรับการคำนวณด้วยวิธีนี้ที่กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตาม ธนาคารจะพิจารณาเปรียบเทียบถึงผลดีและผลเสียของการคำนวณเงินกองทุนด้วยวิธี IRB ในอนาคตอีกครั้งหนึ่ง

มูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต แยกตามประเภทสินทรัพย์โดยวิธี SA

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินทรัพย์	เงินกองทุนขั้นต่ำ งวดธันวาคม 2552	เงินกองทุนขั้นต่ำ งวดมิถุนายน 2552
ลูกหนี้ที่ไม่ด้วยคุณภาพ		
1. ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง ธนาคารเพื่อการ พัฒนาระหว่างประเทศ(MDBs) และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้ น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ภาครัฐบาล	8.50	31.27
2. ลูกหนี้สถาบันการเงิน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐและรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความ เสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้สถาบันการเงิน และบริษัท หลักทรัพย์	207.29	186.76
3. ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และ รัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความ เสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ธุรกิจเอกชน	4,966.18	4,673.31
4. ลูกหนี้รายย่อย	1,056.56	1,112.93
5. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	371.39	300.11
6. สินทรัพย์อื่น	823.17	827.88
ลูกหนี้ด้วยคุณภาพ	593.68	642.75
รวมมูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรง	8,026.76	7,775.00

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 ธนาคารมีอัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราส่วน
เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยง 12% และ 6% ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนที่
ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคาร

อัตราส่วน	งวดธันวาคม 2552	งวดมิถุนายน 2552
1. เงินกองทุนทั้งสิ้น ต่อ สินทรัพย์เสี่ยง	12.00	12.12
2. เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อ สินทรัพย์เสี่ยง	6.00	6.08

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ของธนาคาร (Risk exposure and assessment)

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

ในการประกอบธุรกิจจะมีความเสี่ยงหลักๆ ที่เกี่ยวข้อง 5 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk) ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) และความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk) ธนาคารเชื่อมั่นว่าคุณภาพและประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงมีความสำคัญต่อการเติบโตและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอย่างยั่งยืนเพื่อให้ธนาคารสามารถดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ ธนาคารได้มอบหมายให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงซึ่งประกอบด้วยผู้มีความรู้และประสบการณ์ในงานธนาคารพาณิชย์ทำหน้าที่ทบทวนนโยบายและกรอบการบริหารความเสี่ยงที่มีความเหมาะสมก่อนนำเสนอเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ และกำกับให้การปฏิบัติงานของทุกหน่วยงานเป็นไปตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงและอยู่ภายใต้เพดานความเสี่ยง เพื่อให้มั่นใจว่าความเสี่ยงต่างๆ ได้มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้วยกระบวนการพิจารณาตัดสินใจที่โปร่งใส

โครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง

ธนาคารมีสายงานที่ทำหน้าที่ดูแลเฉพาะเกี่ยวกับงานด้านบริหารความเสี่ยงโดยเฉพาะ โดยแบ่งกลุ่มงานย่อยๆ ที่สำคัญออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. ด้านบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตและปฏิบัติการ และทีมบริหารความเสี่ยงด้านตลาด มีหน้าที่หลักที่สำคัญ คือ จัดทำนโยบายการบริหารความเสี่ยงในภาพรวม กำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน กำหนดเพดานความเสี่ยง พัฒนาแบบจำลองสำหรับวัดความเสี่ยง การควบคุม ติดตาม และรายงานข้อมูลความเสี่ยงในภาพรวม
2. ทีมนโยบายความเสี่ยงและบริหารความเสี่ยงกลุ่มธุรกิจทางการเงิน มีหน้าที่ในการจัดทำนโยบายสินเชื่อ กำกับกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารให้ปฏิบัติตามนโยบายของธนาคาร และทางการ
3. ทีมกลั่นกรองสินเชื่อ มีหน้าที่วิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกหนี้รายตัว พร้อมทั้งเสนอแนะความคิดเห็นที่จะลดความเสี่ยง ก่อนนำเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ
4. สำนักวิจัย มีหน้าที่นำเสนอความคิดเห็นในเชิงวิชาการแก่หน่วยงานต่างๆ ในการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ในเชิงธุรกิจของธนาคาร

โครงสร้างสายบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดและปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานที่ไม่เหมาะสม อันส่งผลกระทบต่อรายได้ เงินกองทุน และความมั่นคงของกิจการ

ธนาคารตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ โดยมีการกำหนดกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนธุรกิจประจำปี ซึ่งผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกระบวนการอย่างเต็มที่โดยร่วมกันพิจารณาทุกส่วนอย่างถี่ถ้วนก่อนเสนอคณะกรรมการธนาคารพิจารณาอนุมัติ และมีการติดตามการปฏิบัติตามแผนธุรกิจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามแผนที่กำหนด ความเสี่ยงที่กระทบต่อการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ที่สำคัญ จำแนกได้ดังนี้

1. ความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจและการแข่งขัน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจและการแข่งขันเป็นปัจจัยภายนอกที่ธนาคารต้องให้ความเอาใจใส่ หากแผนธุรกิจของธนาคารไม่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจอาจทำให้ธนาคารมีผลประกอบการไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ธนาคารจึงให้ความสำคัญกับการติดตามการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ โดยมีนักเศรษฐศาสตร์และทีมวิจัยภายในธนาคารที่มีความรู้และประสบการณ์คอยให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการชุดต่างๆ เพื่อสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว

2. ความเสี่ยงจากความไม่เพียงพอของเงินกองทุน ธนาคารแห่งประเทศไทยมีการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์อย่างใกล้ชิดเพื่อให้มั่นใจว่า ธนาคารมีความน่าเชื่อถือและสามารถรับผิดชอบต่อการให้บริการทั้งประเภทเงินฝากและสินเชื่อ ดังนั้น การกำหนดให้มีการดำรงเงินกองทุนเป็นสัดส่วนต่อสินทรัพย์เสี่ยง หรือเรียกว่า Capital to Risk Weighted Asset Ratio เป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งที่จะควบคุมฐานะความมั่นคงของธนาคารไม่ให้ธนาคารสร้างสินทรัพย์เสี่ยงมากเกินไปกว่าสัดส่วนที่กำหนดไว้เมื่อเทียบกับเงินกองทุน ซึ่งธนาคารได้ตระหนักถึงความเสี่ยงเหล่านี้ จึงได้มีการเสริมฐานะความมั่นคงของฐานเงินทุนตลอดปี 2552

นอกเหนือจากการเพิ่มทุนที่ได้จาก CIMB Bank Berhad เข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ทาง CIMB Bank Berhad ยังได้ถ่ายทอดความรู้ในด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารความเสี่ยงให้แก่ธนาคารอีกด้วย รวมทั้งการจัดการระบบงาน Core Banking ระบบงานด้าน Treasury (Murex System) และระบบงานอัตโนมัติสำหรับธุรกิจสินเชื่อรายย่อย ทำให้ธนาคารสามารถขยายธุรกิจตามเป้าหมาย โดยมีระบบการควบคุมและบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ

3. ความเสี่ยงจากโครงสร้างองค์กรและการบริหารจัดการไม่เหมาะสม ธนาคารตระหนักดีว่า โครงสร้างองค์กรนับเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จตามแผนกลยุทธ์ ธนาคารจึงมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านกลยุทธ์และ Business Transformation Office เพื่อช่วยดำเนินการหาข้อมูลสำหรับการกำหนดแผนกลยุทธ์และเพื่อติดตามการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ มีการจัดวางบุคลากรอย่างเหมาะสม และส่งเสริมการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร ธนาคารได้จัดตั้งหน่วยงานด้านพัฒนาองค์กรทำหน้าที่ดูแลการจัดโครงสร้างและกำหนดบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะ

ความเสี่ยงด้านเครดิต เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการที่ลูกหนี้หรือคู่สัญญาอาจไม่ปฏิบัติตามภาระหรือพันธะที่มีต่อกันตามที่ระบุไว้ในสัญญาเงินกู้หรืออื่นๆ หรือการที่คุณภาพของลูกหนี้ อาจมีการเสื่อมถอยลง และทำให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อรายได้และเงินกองทุนของธนาคาร

การบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk Management) มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเสริมสร้างมูลค่าแก่ผู้ถือหุ้น เพื่อให้มั่นใจว่ารายได้สุทธิที่จะได้รับสอดคล้องและคุ้มค่ากับระดับความเสี่ยงดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงเฉพาะรายลูกค้าหรือเฉพาะรายการและความเสี่ยงโดยภาพรวม

ตามนโยบายบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต ธนาคารได้จัดให้มีกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เทคนิคการจัดความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยง มีการจัดองค์กรให้มีการถ่วงดุลและตรวจสอบซึ่งกันและกัน (Check and Balance) มีการแบ่งแยกหน้าที่อย่างชัดเจนระหว่างผู้ทำหน้าที่ด้านความสัมพันธ์กับลูกค้า ผู้วิเคราะห์สินเชื่อ ผู้กั้นกรองสินเชื่อ ผู้อนุมัติสินเชื่อ ผู้ตรวจสอบและผู้ดูแลเรื่องการบริหารความเสี่ยง

ธนาคารได้พัฒนาเครื่องมือในการประเมินความเสี่ยงที่เหมาะสมต่างกันไปตามประเภทของลูกค้า โดยได้พัฒนาและมีการปรับปรุง Risk Grading Tools สำหรับวัดความเสี่ยงลูกค้าสินเชื่อธุรกิจ และเครื่องมือประเมินความเสี่ยง (SMEs Filter) สำหรับลูกค้าขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และมีระบบ Credit Scoring ใช้ในการประเมินความเสี่ยงสำหรับผู้กู้รายย่อยบุคคลธรรมดา ทั้งสินเชื่อที่ไม่มีหลักประกันและสินเชื่อมีหลักประกัน ในขณะเดียวกัน ธนาคารได้กำหนดกรอบการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตในภาพรวม ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่ปี 2552 และต่อเนื่องในปี 2553 สำหรับบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารที่ทำธุรกิจให้สินเชื่อ เพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกิจและเพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับหลักการบริหารความเสี่ยงของธนาคาร

นอกจากนี้ ในเรื่องของความเสี่ยงจากหนี้ด้อยคุณภาพ (NPL) ซึ่งมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรตลอดจนความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคาร ธนาคารจึงให้ความสำคัญกับการจัดการ NPL และให้มีการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญให้เพียงพอกับความเสียหายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและสะท้อนลงในงบการเงิน นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีการติดตามรายงานลูกหนี้ที่เริ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิดก่อนที่จะเป็น NPL (Pre-NPL Monitoring)

ส่วนการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตระดับ Portfolio นั้น ธนาคารคำนึงถึงหลักความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของลูกหนี้แยกตามประเภทธุรกิจ สัดส่วนการกระจุกตัวของสินเชื่อกับประเภทธุรกิจต่างๆ และสัดส่วนการกระจุกตัวของสินเชื่อในแต่ละกลุ่มลูกค้าที่อยู่ใน Portfolio ของธนาคาร ได้มีการกำหนดเพดานความเสี่ยงต่างๆ (Risk Limit) ตามนโยบายของธนาคาร เช่น การบริหารความเสี่ยงของประเทศคู่สัญญา, การกำหนดเพดานสินเชื่อสำหรับกลุ่มลูกหนี้รายใหญ่ และการกำหนดเพดานการให้สินเชื่อแยกตามประเภทธุรกิจ เป็นต้น และนอกจากนี้ ธนาคารยังได้มีการจัดการทดสอบภาวะวิกฤติ (Stress Test) ของพอร์ตสินเชื่อทั้งหมดปีละ 2 ครั้ง เพื่อประเมินผลกระทบของสินทรัพย์เสี่ยงต่อเงินกองทุนของธนาคาร

นอกจากนี้ ธนาคารยังได้มีการกำหนดนโยบายและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านเครดิต เพื่อช่วยในการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- **การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต**

ธนาคารมีนโยบายการให้สินเชื่อโดยให้ความสำคัญต่อความสามารถในการชำระหนี้ โดยพิจารณากระแสเงินสดจากการดำเนินงานของลูกค้า ซึ่งเป็นแหล่งหลักที่จะมาชำระหนี้ แต่ธนาคารก็ให้ความสำคัญต่อหลักประกันที่จะมาค้ำประกันการกู้ยืมด้วย เพื่อเป็นแหล่งรองของการชำระหนี้และช่วยบรรเทาความเสียหายของธนาคารในกรณีที่ลูกค้าผิดนัดชำระหนี้ สำหรับทรัพย์สินที่ธนาคารจะพิจารณารับไว้เป็นหลักประกันส่วนใหญ่จะประกอบด้วย เงินฝาก พันธบัตรรัฐบาล ตราสารหนี้ ตราสารทุน ที่ดินสิ่งปลูกสร้าง เป็นต้น โดยพิจารณามูลค่าหลักประกันและสัดส่วนของวงเงินต่อมูลค่าหลักประกันให้เหมาะสมกับระดับความเสี่ยงของการให้สินเชื่อ นอกจากนี้ธนาคารได้จัดทำนโยบายการประเมินราคาและตีราคาหลักประกันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ และอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยหลักประกันที่ธนาคารรับไว้จะต้องมีการประเมินราคาและความถี่ในการประเมินจะต้องเป็นไปตามนโยบายที่ธนาคารกำหนดไว้

สำหรับการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตเพื่อใช้ในการคำนวณความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคาร ได้แก่

- หลักประกันทางการเงิน ธนาคารได้มีการนำหลักประกันทางการเงินมาใช้ในการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต เช่น เงินสด เงินฝาก พันธบัตร ตั๋วเงินคลัง เป็นต้น โดยธนาคารเลือกใช้การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตด้วยหลักประกันทางการเงินโดยวิธี Simple
- การหักกลบหนี้ในงบดุล ธนาคารมีสัญญาเงินกู้มาตรฐาน ที่ธนาคารสามารถใช้หักกลบหนี้ กับเงินฝากของคู่สัญญารายเดียวกัน และยังใช้ Global Master Repurchase Agreement กับการทำธุรกรรม Repo-style transaction กับลูกค้าประเภทสถาบันทุกราย
- การค้ำประกัน และอนุพันธ์ด้านเครดิต ธนาคารใช้ประโยชน์จากผู้ค้ำประกันในการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต ในกรณีที่ผู้ค้ำประกันเป็นรัฐบาล ธนาคารกลาง หน่วยงานของรัฐ สถาบันการเงินที่มีน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าลูกหนี้ โดยสำหรับผู้ค้ำประกันที่เป็นนิติบุคคล และบุคคลค้ำประกัน ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ธนาคารไม่ได้นำมาใช้ในการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต เนื่องจากธนาคารได้

กำหนดให้นำหน้าความเสี่ยงของลูกหนี้ธุรกิจเอกชนทุกรายเท่ากับ 100% ตามที่ธนาคารได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ สำหรับการคำนวณเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงด้านเครดิต ธนาคารในปี 2552 ธนาคารไม่มีรายการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตประเภทนี้ จึงใช้เฉพาะหลักประกันทางการเงินตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดในการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

- **นโยบายการควบคุมดูแล และการติดตามลูกหนี้**

ธนาคารได้กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานในการติดตามหนี้ที่มีปัญหาและมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาอย่างใกล้ชิด เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้การปฏิบัติงานในเรื่องการติดตามหนี้ที่มีปัญหาเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานตั้งแต่ประเภทลูกหนี้ที่เริ่มมีแนวโน้มที่จะมีปัญหา (Watch-list) จนถึงลูกหนี้ที่ถูกจัดชั้นสงสัยจะสูญเสีย และการทบทวนแนวทางการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้น โดยธนาคารได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดกลุ่มลูกหนี้ Watch-list และหลักเกณฑ์การจัดชั้นหนี้ตามเกณฑ์คุณภาพ นอกเหนือจากเกณฑ์การค้างชำระ สำหรับลูกหนี้กลุ่ม Watch-list และลูกหนี้ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ ธนาคารกำหนดให้มีการจัดทำรายงาน Pre-NPL Monitoring Report เพื่อติดตามลูกหนี้กลุ่มนี้อย่างใกล้ชิด ซึ่งการรายงานได้จัดแบ่งลูกหนี้เหล่านี้ออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง หรือกลุ่ม Special Alert List (SAL) และกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำกว่า (Non SAL) สำหรับลูกหนี้กลุ่ม NPL (ลูกหนี้จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน สงสัย และสงสัยจะสูญเสีย) จะมีการจัดทำรายงาน NPL Management Report ทุกเดือน โดยจะมีการรายงาน Pre-NPL Monitoring Report และ NPL Management Report ต่อผู้บริหารระดับสูงให้รับทราบและกำหนดทิศทางดำเนินการ

การควบคุมและติดตามลูกหนี้ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะช่วยให้ธนาคารสามารถแก้ไขหนี้ที่มีปัญหาได้ทันกาล เป็นการลดความเสี่ยงของธนาคาร และช่วยลูกหนี้ให้มีการปรับโครงสร้างหนี้ได้

- **นโยบายการปรับโครงสร้างหนี้**

ธนาคารมีนโยบายที่จะดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้แก่ลูกหนี้ที่ให้ความร่วมมือ มีศักยภาพและแนวโน้มสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ตกลงใหม่ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ธนาคารและลูกหนี้ได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ร่วมกัน กล่าวคือ ธนาคารมีโอกาสได้รับชำระหนี้คืนสูงสุด หรือมีส่วนสูญเสียต่ำสุด ในขณะที่ลูกหนี้จะยังคงสามารถดำเนินธุรกิจต่อไป แต่อาจต้องรับความสูญเสียบางส่วนของตนด้วย โดยธนาคารจะดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย และระมัดระวังมิให้เป็นภาระหลีกเลี่ยงการจัดหนี้ การกันเงินสำรอง และหลีกเลี่ยงหลักเกณฑ์การระงับรับรู้ดอกเบี้ยค้างรับเป็นรายได้

ธนาคารพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ทั้งที่เป็นหนี้ทั่วไปและหนี้มีปัญหา โดยธนาคารจะถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ขั้นตอนวิธีการที่ได้กำหนดไว้สำหรับกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งครอบคลุมถึงการวิเคราะห์ลูกหนี้ การอนุมัติ การจัดทำเอกสารสัญญา การติดตามและประเมินผล ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวสามารถตรวจสอบควบคุมได้ และสอดคล้องกับกฎข้อบังคับของทางการและของธนาคาร

นอกเหนือจากหน่วยงานภายในของธนาคารเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการและประสานงานในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แล้ว บางกรณีธนาคารอาจมอบหมายให้สถาบันการเงินอื่นหรือบุคคลที่สามที่เป็นผู้ชำนาญการเฉพาะ ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจที่ปรึกษาทางการเงิน หรือเป็นบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินที่มีชื่อเสียงและ

ประสบการณ์ ทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แทนธนาคารได้ โดยเงื่อนไขปรับปรุงโครงสร้างหนี้จะต้องได้รับอนุมัติจาก คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ หรือคณะกรรมการธนาคาร หรือผู้มีอำนาจอนุมัติตามคำสั่งของธนาคาร

- **แนวทางที่ใช้ในการคำนวณ General Provision และ Specific Provision**

ธนาคารตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญของเงินให้สินเชื่อตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย และปรับปรุงเพิ่มด้วยจำนวนเงินเพิ่มเติมที่คาดว่าจะเรียกเก็บจากลูกหนี้ไม่ได้ โดยการวิเคราะห์และประเมินฐานะของ ลูกหนี้จากประสบการณ์ในการพิจารณาความเสี่ยงและมูลค่าหลักประกันประกอบ

สำหรับลูกหนี้ที่จัดชั้นปกติ (รวมลูกหนี้ที่ผ่านการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และชำระเป็นปกติตามเงื่อนไข) และ ลูกหนี้จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ ธนาคารกันสำรองในอัตราร้อยละ 1 และ 2 ตามลำดับของยอดหนี้เงินต้นคงค้าง (ไม่รวม ดอกเบี้ย) หลังหักหลักประกันตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดย ธนาคารแห่งประเทศไทย และสำหรับลูกหนี้ด้อยคุณภาพ (จัด ชั้นหนี้ต่ำกว่ามาตรฐาน หรือด้อยกว่า) ธนาคารได้กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 100 สำหรับส่วนต่างระหว่างยอดหนี้ตาม บัญชีกับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับจากลูกหนี้ หรือมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับ จากการจำหน่ายหลักประกัน โดยใช้อัตราดอกเบี้ยคิดลดและระยะเวลาที่คาดว่าจะจำหน่ายหลักประกันได้ตามหลักเกณฑ์ ของ ธนาคารแห่งประเทศไทย การตัดจำหน่ายลูกหนี้เป็นหนี้สูญและหนี้สูญที่ได้รับคืนจะนำไปลดหรือเพิ่มยอดค่าเผื่อหนี้ สงสัยจะสูญ

- **คำจำกัดความของการผิดนัดชำระหนี้ และการด้อยค่าของสินทรัพย์**

ธนาคารได้กำหนดนโยบายการบัญชีที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการผิดนัดชำระหนี้ โดยธนาคารพิจารณาจาก ลูกหนี้ NPL ที่ผิดนัดชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกำหนด 3 เดือนนับจากวันครบกำหนดชำระ

สำหรับการด้อยค่าของสินทรัพย์ ธนาคารกำหนดนิยามไว้หลากหลายประเภท ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของ สินทรัพย์ โดยสามารถแบ่งออกตามแต่ละประเภทได้ดังนี้

เงินให้สินเชื่อ : ธนาคารใช้การประมาณผลขาดทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากเงินให้สินเชื่อเมื่อลูกหนี้มีปัญหาใน การจ่ายชำระคืนหนี้เงินต้นและดอกเบี้ย โดยใช้หลักเกณฑ์การตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญของธนาคารแห่งประเทศไทย ประกอบกับดุลยพินิจในการประมาณการผลขาดทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากเงินให้สินเชื่อเมื่อลูกหนี้มีปัญหาในการจ่าย ชำระคืนหนี้เงินต้นและดอกเบี้ย โดยใช้การวิเคราะห์สถานะของลูกหนี้รายตัว ระยะเวลาของการผิดนัดชำระหนี้ การใช้ ประมาณการจากข้อมูลสถิติในอดีต มูลค่าของหลักประกันและสถานะเศรษฐกิจ

เครื่องมือทางการเงิน : ในการประเมินมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินที่ไม่มีการซื้อขายในตลาด และไม่สามารถหาราคาได้ในตลาดซื้อขาย ธนาคารประมาณมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินโดยคำนวณตาม หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป หรือมูลค่าที่ประมาณโดยผู้จัดทำตราสาร ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการ คำนวณมาจากการเทียบเคียงกับตัวแปรที่มีอยู่ในตลาด โดยคำนึงถึงสภาพคล่อง ข้อมูลความสัมพันธ์และการ เปลี่ยนแปลงของมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินในระยะยาว

เงินลงทุนในหลักทรัพย์ : ธนาคารจะพิจารณาว่ามูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุนได้ลดลงอย่างมีสาระสำคัญและ เป็นระยะเวลานานหรือไม่

ทรัพย์สินรอการขาย : ธนาคารจะพิจารณาว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของทรัพย์สินมีมูลค่าลดลงกว่ามูลค่าตามบัญชี โดยธนาคารจะพิจารณาจากราคาประเมินล่าสุดของทรัพย์สิน ประเภท คุณลักษณะและสภาพคล่องของทรัพย์สิน

- ข้อมูลฐานะที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านเครดิต โดยวิธี **Standardised Approach (SA)**

มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่สำคัญก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	งวดธันวาคม 2552
1. สินทรัพย์ในงบดุล (1.1+1.2+1.3)	108,216.06
1.1 เงินให้สินเชื่อรวมสุทธิ ^{1/}	90,896.99
1.2 เงินลงทุนในตราสารหนี้สุทธิ ^{2/}	16,275.04
1.3 เงินฝาก (รวมดอกเบี้ยค้างรับ)	1,044.03
2. รายการนอกงบดุล^{3/} (2.1+2.2+2.3)	135,055.24
2.1 การรับอ่าวัดตั๋วเงิน การค้ำประกันการกู้ยืมเงิน และเช็คเตอร์ออฟเครดิต	2,708.46
2.2 สัญญาอนุพันธ์นอกตลาด	87,285.52
2.3 วงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้ซึ่งธนาคารพาณิชย์ได้ผูกพันไว้แล้ว (Undrawn committed line)	45,061.26

1/ รวมดอกเบี้ยค้างรับและสุทธิหลังหักรายได้รอการตัดบัญชี ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ ค่าเผื่อการปรับมูลค่าจากการปรับโครงสร้างหนี้ และรวมเงินให้สินเชื่อสุทธิของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน

2/ ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังค่าเผื่อการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์ และค่าเผื่อการด้อยค่าของหลักทรัพย์

3/ ก่อนคูณค่าแปลงสภาพ

มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่สำคัญก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้า ณ เดือนธันวาคม 2552

หน่วย : ล้านบาท

ประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้า	สินทรัพย์ในงบดุล				รายการนอกงบดุล(3)			
	รวม	เงินให้สินเชื่อรวมสุทธิ (1)	เงินลงทุนในตราสารหนี้สุทธิ (2)	เงินฝาก(รวมดอกเบี้ยค้างรับ)	รวม	การรับอวัลด์เงิน การค้าประกันการกู้ยืมเงิน และเล็ดเตอร์ออฟเครดิต	สัญญาอนุพันธ์นอกตลาด	วงเงินที่ยังมิได้เบิกใช้ซึ่งธนาคารพาณิชย์ได้ผูกพันไว้แล้ว(Undrawn committed line)
1. ประเทศไทย	103,370.40	89,777.23	12,938.16	655.01	73,973.07	2,708.46	26,203.35	45,061.26
2. กลุ่มเอเชียแปซิฟิก ไม่รวมประเทศไทย	1,408.19	1,385.00	-	23.19	10,157.66	-	10,157.66	-
3. กลุ่มอเมริกาเหนือและละตินอเมริกา	338.57	-	-	338.57	9,653.49	-	9,653.49	-
4. กลุ่มแอฟริกาและตะวันออกกลาง	-	-	-	-	-	-	-	-
5. กลุ่มยุโรป	3,364.13	-	3,336.88	27.26	41,271.03	-	41,271.03	-
หัก General Provision	265.24	265.24	-	-	-	-	-	-
รวม	108,216.05	90,896.99	16,275.04	1,044.03	135,055.24	2,708.46	87,285.52	45,061.26

(1) รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังหักรายได้รายการตัดบัญชี ค่าเผื่อน้ำเสี่ยงจะสูญเสีย และค่าเผื่อการปรับมูลค่าจากการปรับโครงสร้างหนี้ และรวมเงินให้สินเชื่อสุทธิของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน

(2) ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังหักค่าเผื่อการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์ และ ค่าเผื่อการด้อยค่าของหลักทรัพย์

(3) ก่อนลดค่าแปลงสภาพ

มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามอายุสัญญาที่เหลือ

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	งวดธันวาคม 2552			
	อายุไม่เกิน 1 ปี	อายุเกิน 1 ปี	General Provision	รวม
1. สินทรัพย์ในงบดุล (1.1 + 1.2 + 1.3)	51,132.05	57,349.25	265.24	108,216.06
1.1 เงินให้สินเชื่อรวมสุทธิ 1/	45,159.77	46,002.47	265.24	90,897.00
1.2 เงินลงทุนในตราสารหนี้สุทธิ 2/	4,928.25	11,346.78	-	16,275.04
1.3 เงินฝาก (รวมดอกเบี้ยค้างรับ)	1,044.03	-	-	1,044.03
2. รายการนอกงบดุล^{3/} (2.1 + 2.2 + 2.3)	75,872.81	59,182.43	-	135,055.24
2.1 การรับอวัลด์เงิน การค้าประกันการกู้ยืมเงิน และเล็ดเตอร์ออฟเครดิต	2,708.46	-	-	2,708.46
2.2 สัญญาอนุพันธ์นอกตลาด	31,745.14	55,540.38	-	87,285.52
2.3 วงเงินที่ยังมิได้เบิกใช้ซึ่งธนาคารได้ผูกพันไว้แล้ว (Undrawn committed line)	41,419.21	3,642.05	-	45,061.26

^{1/} รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังหักรายได้รายการตัดบัญชี ค่าเผื่อน้ำเสี่ยงจะสูญเสีย และค่าเผื่อการปรับมูลค่าจากการปรับโครงสร้างหนี้ และรวมเงินให้สินเชื่อสุทธิของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน

^{2/} ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังหักค่าเผื่อการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์ และค่าเผื่อการด้อยค่าของหลักทรัพย์

^{3/} ก่อนลดค่าแปลงสภาพ

มูลค่ายอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ และเงินลงทุนในตราสารหนี้ก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้าหนี้ และตามเกณฑ์การจัดชั้นที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ณ เดือนธันวาคม 2552

หน่วย : ล้านบาท

ประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้าหนี้	เงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ (1)						เงินลงทุนในตราสารหนี้
	ปกติ	กล่าวถึงเป็นพิเศษ	ต่ำกว่ามาตรฐาน	สงสัย	สงสัยจะสูญ	รวม	สงสัยจะสูญ
1. ประเทศไทย	73,323.81	11,290.89	2,531.71	1,110.97	5,502.35	93,759.74	2.70
2. กลุ่มเอเชียแปซิฟิก ไม่รวมประเทศไทย	1,385.21	-	-	-	-	1,385.21	-
รวม	74,709.02	11,290.89	2,531.71	1,110.97	5,502.35	95,144.94	2.70

(1) รวมยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อ และดอกเบี้ยค้างรับ (รวมเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงินด้วย) ก่อนค่าเผื่อน้ำสงสัยจะสูญและค่าเผื่อการปรับมูลค่าจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

มูลค่าของเงินสำรองที่กันไว้ (General provision และ Specific provision) และหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวด สำหรับเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับและเงินลงทุนในตราสารหนี้* จำแนกตามประเทศหรือภูมิภาค ณ เดือนธันวาคม 2552

หน่วย : ล้านบาท

ประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้าหนี้	เงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ(1)			เงินลงทุนในตราสารหนี้
	General provision	Specific provision	มูลค่าหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างปี	Specific provision
1. ประเทศไทย		3,982.71	2,332.45	56.70
2. กลุ่มเอเชียแปซิฟิก ไม่รวมประเทศไทย		-	-	-
รวม	265.24	3,982.71	2,332.45	56.70

(1) มูลค่าเงินสำรองที่กันไว้และหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวดของเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ (รวมเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงินด้วย)

มูลค่ายอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ* ก่อนการพิจารณาปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามประเภทธุรกิจ และเกณฑ์การจัดชั้นหนี้ที่ ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทธุรกิจ	ปกติ	กล่าวถึงเป็นพิเศษ	ต่ำกว่ามาตรฐาน	สงสัย	สงสัยจะสูญ	รวมทั้งสิ้น
การเกษตรและเหมืองแร่	316.42	224.60	0.01	3.90	60.55	605.48
อุตสาหกรรมการผลิตและการพาณิชย์	22,351.87	4,684.32	1,486.72	471.32	3,237.61	32,231.82
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง	4,622.54	2,840.17	410.58	236.94	715.18	8,825.41
การสาธารณูปโภคและบริการ	9,286.31	2,858.39	158.02	172.77	1,056.75	13,532.25
สินเชื่อที่อยู่อาศัย	10,857.10	226.18	87.73	146.14	323.01	11,640.16
ตัวกลางทางการเงิน	17,207.65	-	-	-	0.16	17,207.81
อุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	10,067.13	457.23	388.65	79.90	109.09	11,102.01
รวม	74,709.02	11,290.89	2,531.71	1,110.97	5,502.35	95,144.94

* รวมยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน

มูลค่าของเงินสำรองที่กั้นไว้ (General provision และ Specific provision) และมูลค่าของหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวด สำหรับเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ *จำแนกตามประเภทธุรกิจ

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทธุรกิจ	งวดไตรมาส 2552		
	General Provision	Specific Provision	มูลค่าหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างปี
การเกษตรและเหมืองแร่		22.75	-
อุตสาหกรรมการผลิตและการพาณิชย์		2,502.01	85.22
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง		257.30	94.06
การสาธารณสุขและบริการ		626.84	-
สินเชื่อที่อยู่อาศัย		167.14	-
ตัวกลางทางการเงิน		0.16	-
อุปโภคบริโภคส่วนบุคคล		406.51	2,153.17
รวม	265.24	3,982.71	2,332.45

* รวมเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับและรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน

Reconciliation ของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของเงินสำรองที่กั้นไว้ (General provision และ Specific provision) สำหรับเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ *

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	งวดไตรมาส 2552		
	General Provision	Specific Provision	รวมสำรองตามบัญชี
เงินสำรองที่กั้นไว้ต้นปี	377.07	4,883.10	5,260.17
หนี้สูญตัดออกจากบัญชีระหว่างปี	(5.00)	(2,327.45)	(2,332.45)
เงินสำรองที่กั้นไว้ เพิ่มหรือลด ระหว่างปี	(106.83)	1,427.06	1,320.23
เงินสำรองที่กั้นไว้คงเหลือปลายปี	265.24	3,982.71	4,247.95

* รวมเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับและรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน

มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุล* แยกตามประเภทของสินทรัพย์ โดยวิธี SA

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินทรัพย์	งวด ธันวาคม 2552		
	สินทรัพย์ในงบดุล	รายการนอกงบดุล	รวม
1. ลูกหนี้ที่ไม่ค่อยคุณภาพ			
1.1 ลูกหนี้ภาครัฐบาลหรือธนาคารกลาง และธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) รวมถึงลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ภาครัฐบาล	28,044.08	200.00	28,244.08
1.2 ลูกหนี้สถาบันการเงิน ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้สถาบันการเงิน และลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์	16,386.35	7,066.09	23,452.45
1.3 ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ธุรกิจเอกชน	45,736.33	14,281.33	60,017.66
1.4 ลูกหนี้รายย่อย	16,197.58	1,215.70	17,413.29
1.5 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	11,080.86	37.69	11,118.55
1.6 สินทรัพย์อื่น	16,300.93	-	16,300.93
2. ลูกหนี้ที่ค่อยคุณภาพ	5,462.47	-	5,462.47
รวม	139,208.60	22,800.81	162,009.41

* หลังคูณด้วยค่าแปลงสภาพและ Specific provision/Adjustment item ก่อนพิจารณามูลค่าการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

- การจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต

ในปัจจุบัน ธนาคารได้มีการกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้ประเภทรัฐบาล หรือธนาคารกลาง หรือ องค์กรของรัฐ หรือสถาบันการเงิน โดยพิจารณา Rating ของประเทศของลูกหนี้ (Country Risk Rating) เป็นข้อมูลในการใช้กำหนดน้ำหนักความเสี่ยง ส่วนลูกหนี้ที่จัดอยู่ในลูกหนี้ประเภทธุรกิจเอกชน ธนาคารกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงเท่ากันทุกราย คือร้อยละ 100 และสำหรับรายชื่อสถาบันการจัดอันดับเครดิตภายนอกที่ธนาคารเลือกใช้เพื่อพิจารณา Country Risk Rating มีดังต่อไปนี้ คือ Moody's, S&P, Fitch, Fitch (Thailand), Tris และ OECD (Country risk classification)

สำหรับกระบวนการในการกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้ของกลุ่มประเภทลูกหนี้ดังกล่าวข้างต้น ธนาคารใช้ Country Risk Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก แล้วเทียบหาน้ำหนักความเสี่ยงจากตารางน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้แต่ละประเภท ในแต่ละระดับความเสี่ยงของประเทศที่กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลสุทธิ* หลังพิจารณามูลค่าการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในแต่ละประเภทสินทรัพย์ จำแนกตามแต่ละน้ำหนักความเสี่ยง โดยวิธี SA

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินทรัพย์	งวดไตรมาส 2552										
	ยอดคงค้างที่มี Rating					ยอดคงค้างที่ไม่มี Rating					
น้ำหนักความเสี่ยง (%)	0	20	50	100	150	0	20	50	35	75	100
สินทรัพย์ที่ไม่ค่อยคุณภาพ											
1. สินทรัพย์ภาครัฐบาลหรือธนาคารกลาง และธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ รวมถึงสินทรัพย์องค์กรปกครองท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับสินทรัพย์ภาครัฐบาล	38,104.95	-	200.00	-	-			-			-
2. สินทรัพย์สถาบันการเงิน สินทรัพย์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับสินทรัพย์สถาบันการเงิน และสินทรัพย์บริษัทหลักทรัพย์	-	5,202.29	2,796.19	-	-						-
3. สินทรัพย์ธุรกิจเอกชน สินทรัพย์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับสินทรัพย์ธุรกิจเอกชน	-	-	-	-	-			36.26			58,407.62
4. สินทรัพย์รายย่อย										16,449.86	92.69
6. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย									10,357.76	5.24	740.14
6. สินทรัพย์อื่น						12,226.02	2,804.53				9,123.39
น้ำหนักความเสี่ยง (%)	0	20	50	100	150	0	20	50	35	75	100
สินทรัพย์ที่ไม่ค่อยคุณภาพ			458.88	1,490.75	3,512.84					-	
รวม	38,104.95	5,202.29	3,455.07	1,490.75	3,512.84	12,226.02	2,804.53	36.26	10,357.76	16,455.10	68,363.84

* หลังมูลค่าแปลงสภาพ

ข้อมูลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต * โดยวิธี SA

มูลค่ายอดคงค้างในส่วนที่มีหลักประกัน ** ของแต่ละประเภทสินทรัพย์ โดยวิธี SA จำแนกตามประเภทของหลักประกัน

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินทรัพย์	งวดไตรมาส 2552
	หลักประกันทางการเงิน
ลูกหนี้ที่ไม่ก่อคุณภาพ	
1. ลูกหนี้ภาครัฐบาลหรือธนาคารกลาง และธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ รวมถึงลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ภาครัฐบาล	-
2. ลูกหนี้สถาบันการเงิน ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้สถาบันการเงิน และลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์	15,463.97
3. ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ธุรกิจเอกชน	1,673.77
4. ลูกหนี้รายย่อย	870.74
5. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	15.41
6. สินทรัพย์อื่น	-
ลูกหนี้ก่อคุณภาพ	3.30
รวม	17,917.18

* ไม่รวม Securitisation

** มูลค่าหลังการพิจารณาผลการหักลบหนี้ทั้งในและนอกงบดุลแล้ว

ความเสี่ยงด้านตลาด เป็นความเสี่ยงที่ธนาคารอาจได้รับความเสียหายอันสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และราคาของตราสารในตลาดทุนและตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของธนาคาร

- **ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย**

การบริหารความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร (Interest Rate Risk in Banking Book) ของธนาคารอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการธนาคาร ซึ่งมอบหมายให้คณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (Assets and Liabilities Management Committee: ALCO) ดำเนินการกำหนดและทบทวนนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร ตลอดจนการบริหาร ติดตาม ควบคุมและดูแลความเสี่ยงดังกล่าว

ธนาคารทำการประเมินความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร โดยอาศัยเครื่องมือ Repricing Gap Analysis เพื่อทำการระบุค่าความเสี่ยงอันเกิดจากการที่รายการสินทรัพย์ หนี้สินและรายการนอกงบดุลที่อยู่ในบัญชีเพื่อการธนาคาร ที่มีรอบระยะเวลาการปรับอัตราดอกเบี้ยหรือมีวันครบกำหนดสัญญาที่ไม่ตรงกัน หรือเมื่ออัตราดอกเบี้ยอ้างอิงของสินทรัพย์และหนี้สินมีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สอดคล้องกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (Net Interest Income : NII) ของธนาคาร เพื่อธนาคารสามารถบริหารความเสี่ยงและวางกลยุทธ์สำหรับธุรกรรมทั้งด้านสินทรัพย์และหนี้สินและรายการนอกงบดุล ภายใต้สถานการณ์ของอัตราดอกเบี้ยที่เปลี่ยนแปลงไป และเป็นไปตามเป้าหมายรายได้ตามแผนที่ธนาคารกำหนดไว้ และการประเมินผลกระทบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของส่วนของผู้ถือหุ้น (Economic Value of Equity : EVE) ของธนาคาร เพื่อสะท้อนถึงความอ่อนไหวของมูลค่าของสินทรัพย์ หนี้สิน และรายการนอกงบดุลเมื่ออัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงไป

อย่างไรก็ตาม ธนาคารตระหนักตลอดเวลาถึงการพัฒนาทั้งด้านระบบ / เครื่องมือ / วิธีการ รวมถึงการกำหนดสมมติฐานประกอบการประเมินความเสี่ยง เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคารนี้สะท้อนความเป็นจริงและเหมาะสมกับลักษณะของโครงสร้างสินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารมีความถูกต้องและดียิ่งขึ้นไป

นอกจากนี้แล้ว ยังได้มีการกำหนดระดับสัญญาณเตือนภัย (Management Action Triggers: MAT) ได้แก่ NII Effect MAT และ EVE Effect MAT เพื่อเฝ้าดูแลความเสี่ยงให้อยู่ภายใต้ขอบเขตที่ธนาคารยอมรับได้ รวมถึงมีการทดสอบภาวะวิกฤติ (Stress Testing) เป็นประจำอย่างน้อยไตรมาสละครั้ง ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบภายใต้สายบริหารความเสี่ยงจะนำเสนอรายงานต่างๆ ต่อคณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินเป็นประจำทุกเดือน

สำหรับการบริหารความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยของธุรกรรมที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้า (Trading Book) นั้น คณะกรรมการธนาคารได้มอบหมายให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Committee: RMC) เป็นผู้ดำเนินการกำหนดและทบทวนนโยบาย ตลอดจนการบริหาร ติดตาม ควบคุมและดูแลความเสี่ยง โดยธนาคารมีการกำหนดราคายุติธรรมของธุรกรรมเพื่อดูผลกำไร / ขาดทุน (Mark-to-Market) เป็นประจำทุกวันโดยเปรียบเทียบกับราคาตลาด และธนาคารได้มีการควบคุมและจัดทำรายงานสถานะความเสี่ยงเป็นรายวันโดยหน่วยงานที่เป็นอิสระจากหน่วยงานที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง (Risk Taker) โดยการกำหนดเพดานความเสี่ยง (Risk Limit) ที่เหมาะสมแยกตามผลิตภัณฑ์ และแยกตามประเภทความเสี่ยง (Risk Type) ต่างๆ เช่น Value-at-Risk (VaR) Limit, One Basis Point Shift (DVO1)

Limit เป็นต้น เพื่อประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยที่ส่งผลกระทบต่อรายได้ และเงินกองทุนของธนาคาร

- **ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน**

ในการบริหารความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนนั้น ธนาคารได้พยายามจัดหาแหล่งเงินทุนที่เป็นสกุลเดียวกันในการให้สินเชื่อหรือการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ และ/หรือทำการซื้อขายตราสารอนุพันธ์เพื่อใช้ในการป้องกันความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนให้เป็นไปตามนโยบายที่ธนาคารได้กำหนดไว้ นอกเหนือจากนั้น ธนาคารยังทำการควบคุมการประกอบธุรกรรมด้านการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยธุรกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นธุรกรรมที่รองรับธุรกิจของลูกค้าเป็นหลัก ในขณะที่การควบคุมปริมาณการทำธุรกรรมเพื่อค้า (Trading) ธนาคารได้กำหนดเพดานความเสี่ยง (Risk Limit) ที่เหมาะสม แยกตามผลิตภัณฑ์และแยกตามประเภทความเสี่ยง (Risk Type) ต่างๆ เช่น Value-at-Risk (VaR) Limit, FX Net Open Position Limit, Stop Loss Limit เป็นต้น และได้ทำการประเมินมูลค่า (Mark to Market) ธุรกรรมเงินตราต่างประเทศเป็นประจำทุกวันทำการ นอกจากนี้ยังมีการทำการวิเคราะห์ผลกระทบจากเหตุการณ์วิกฤต (Stress Testing) อย่างสม่ำเสมออีกด้วย

- **ความเสี่ยงด้านตลาดของตราสารทุน**

ในปัจจุบัน ธนาคารไม่มีนโยบายที่จะขยายการลงทุนในตราสารทุน แต่จะมีการบริหารเพื่อลดสัดส่วนการลงทุนในตราสารทุนที่ไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับธุรกิจหลักของธนาคารลง ซึ่งในการจำหน่ายเงินลงทุนออกไป ธนาคารจะมีการพิจารณาความเหมาะสมเพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อธนาคาร ทั้งนี้ เงินลงทุนของธนาคารจะมีเพียงเงินลงทุนในบริษัทย่อยและ/หรือบริษัทร่วม และหุ้นสามัญและ/หรือหุ้นบริษัทย่อยที่ได้รับมาจากการปรับโครงสร้างหนี้จากสินเชื่อที่มีปัญหา รวมทั้งมีเงินลงทุนในกองทุนวายุภักษ์ 1 ซึ่งเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน และจัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2546 อายุโครงการ 10 ปี โดยมีนโยบายคุ้มครองเงินต้นและอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำและไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนสิ้นอายุโครงการ ซึ่งธนาคารฯ จัดเป็นเงินลงทุนระยะยาวประเภทหลักทรัพย์เพื่อขาย

นโยบายการบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารทุนของธนาคาร (ตามรายละเอียดที่กำหนดในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรายงานประจำปีของธนาคาร) มีดังนี้

- เงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อค้าแสดงตามมูลค่ายุติธรรม กำไร / ขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าดังกล่าวบันทึกที่รับรู้เข้างบกำไรขาดทุน
- เงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อขายทั้งที่ถือไว้เป็นเงินลงทุนชั่วคราวและระยะยาว แสดงตามมูลค่ายุติธรรม ธนาคารฯ และบริษัทย่อยบันทึกการเปลี่ยนแปลงมูลค่าหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของผู้ถือหุ้นโดยเมื่อมีการจำหน่ายหลักทรัพย์จึงบันทึกการเปลี่ยนแปลงมูลค่านั้นในงบกำไรขาดทุน
- เงินลงทุนในตราสารทุนที่ไม่อยู่ในความต้องการของตลาดซึ่งถือเป็นเงินลงทุนทั่วไปแสดงมูลค่าตามราคาทุนหักสำรองเผื่อการด้อยค่าในเงินลงทุน
- เงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมที่แสดงอยู่ในงบการเงินเฉพาะกิจการ แสดงมูลค่าตามวิธีราคาทุนสุทธิจากค่าเผื่อการด้อยค่าของเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วม (ถ้ามี) ผลขาดทุนจากการด้อยค่าบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน

มูลค่าเงินกองทุนชั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดในแต่ละประเภท โดยวิธีมาตรฐาน

หน่วย : ล้านบาท

เงินกองทุนชั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด	เงินกองทุนชั้นต่ำงวด ธันวาคม 2552	เงินกองทุนชั้นต่ำงวด มิถุนายน 2552
ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย	54.40	128.59
ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน	47.55	33.07
รวมมูลค่าเงินกองทุนชั้นต่ำที่ต้องดำรง	101.95	161.66

มูลค่าฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนในบัญชีเพื่อการธนาคาร

หน่วย : ล้านบาท

มูลค่าฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน	งวดธันวาคม 2552
1. มูลค่าฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน	
1.1 มูลค่าตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (ทั้งในประเทศและต่างประเทศ)	
- ราคาทุน	2,511.93
- ราคาตลาด	2,544.03
1.2 มูลค่าตราสารทุนอื่น (ทั้งในประเทศและต่างประเทศ)	3,706.29
2. กำไร(ขาดทุน) จากการขายตราสารทุนระหว่างงวดการรายงาน	-
3. ส่วนเกินทุน(ต่ำกว่าทุน) สุทธิจากการตีราคาเงินลงทุนในตราสารทุนประเภทเพื่อขาย	36.63
4. มูลค่าเงินกองทุนชั้นต่ำสำหรับฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนตามวิธี SA	208.04

ข้อมูลความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร

ผลการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย* ต่อรายได้สุทธิ (Earnings)

หน่วย : ล้านบาท

สกุลเงิน	งวดธันวาคม 2552 ผลกระทบต่อรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ
บาท	(6.32)
USD	(9.33)
รวมผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย	(15.64)

* ภายใต้สมมุติฐานของการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 100bps

ทั้งนี้ ธนาคารได้จัดทำนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด และควบคุมดูแลการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย รวมถึงการทดสอบความแม่นยำและความถูกต้อง (Back Test) แบบจำลองต่างๆ ที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงด้านตลาดอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งให้มีการรายงานการประเมินเงินกองทุนที่ต้องดำรงเพื่อรองรับความเสี่ยงด้านตลาดให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง หมายถึง โอกาสที่ธนาคารอาจไม่สามารถชำระเงินตามภาระผูกพันภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ อันเนื่องมาจากการที่ธนาคารไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์ให้เป็นเงินสด หรือไม่สามารถจัดหาเงินทุนที่เพียงพอได้ทันตามกำหนด

ธนาคารมีการวางแผนและบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มต้นทุนโดยการควบคุมดูแลระดับเงินทุนให้เหมาะสมและเพียงพอที่จะชำระภาระผูกพันได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของธนาคารอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (Assets and Liabilities Management Committees: ALCO)

ในการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องนั้น จะมีเครื่องมือเพื่อใช้ในการวัด ประเมิน ตลอดจนมีกระบวนการในการติดตามและควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับสภาพการดำเนินธุรกิจของธนาคารและสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา ทั้งภายใต้ภาวะปกติและสถานการณ์วิกฤต และเป็นไปตามข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทย ได้แก่ อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) ส่วนต่างสภาพคล่องสะสม (Cumulative Liquidity Gap) ในช่วงระยะเวลาต่างๆ และการกระจุกตัวของแหล่งที่มาของเงินทุน (Deposit Concentration) เป็นต้น

นอกจากนี้ ธนาคารยังได้จัดทำแผนฉุกเฉินสภาพคล่อง (Contingency Funding Plan) ไว้สำหรับรองรับกรณีเกิดวิกฤตสภาพคล่อง ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ เป็นความเสี่ยงที่ทำให้เกิดความเสียหายอันเนื่องมาจาก การขาดการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือขาดธรรมาภิบาลในองค์กร และขาดการควบคุมดูแลที่เหมาะสม โดยอาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติงานภายใน บุคลากร ระบบงาน หรือเหตุการณ์ภายนอก ซึ่งส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของธนาคาร

ในการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ ธนาคารได้จัดทำให้มีนโยบายการบริหารความเสี่ยง แนวทางการปฏิบัติงาน และการควบคุมความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นให้มีประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานสากล โปร่งใส และสอดคล้องตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ทั้งนี้ คณะกรรมการธนาคารได้มอบหมายให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงทำหน้าที่กำหนดนโยบาย และแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ คณะกรรมการธนาคารยังได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการทำหน้าที่พิจารณา หรือ ประเมิน และให้คำแนะนำในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการและการทุจริต ซึ่งครอบคลุมถึงปัจจัยเสี่ยงหลักอันได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านกระบวนการทำงาน ปัจจัยด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และปัจจัยภายนอก

ธนาคารกำหนดให้ผู้บริหารหน่วยธุรกิจต่างๆ (Risk Owner) เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการระบุ ประเมิน และบริหารจัดการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ และมีผู้ประสานงานความเสี่ยง (Risk Coordinator) ทำหน้าที่ประสานงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

กลุ่มบริหารความเสี่ยงและทีมบริหารความเสี่ยงทำหน้าที่ในการพัฒนาเครื่องมือ กระบวนการในการระบุ ประเมิน ควบคุม รายงาน และติดตามความเสี่ยงด้านปฏิบัติการให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารความเสี่ยงของ ธนาคารและมาตรฐานสากล

ธนาคารกำหนดให้ทุกหน่วยงานภายในธนาคารและบริษัทในเครือต้องมีการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้าน ปฏิบัติการดังนี้

- **การประเมินความเสี่ยงด้วยตนเอง (Operational Risk Self Assessment)**

ทุกหน่วยงานจะต้องประเมินความเสี่ยง ทบทวน และรายงานผลอย่างสม่ำเสมอให้แก่ทีมบริหารความเสี่ยง ด้านปฏิบัติการ เพื่อสรุปผลการประเมิน มาตรการควบคุม วิเคราะห์ความเสี่ยง ติดตามผลหลังการแก้ไข วิธีการดังกล่าวนี้ ทำให้ทุกหน่วยงานต้องดำเนินการทบทวน และตรวจสอบการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงด้าน ปฏิบัติการและเพิ่มความมั่นใจในการแก้ปัญหาให้ได้ภายในเวลาที่เหมาะสม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการควบคุม ภายในของทุกหน่วยงาน อาทิ การอนุมัติ และอำนาจอนุมัติ การสอบทานความถูกต้องของธุรกรรมต่างๆ การแบ่งแยก หน้าที่ การรักษาความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศ รวมถึงการมีแผนการรองรับการดำเนินธุรกิจต่อเนื่องให้เป็นไป อย่างเหมาะสมตามมาตรฐานสากล และนำไปสู่การมีบรรษัทภิบาล

- **การรายงานข้อมูลความเสียหายด้านปฏิบัติการ (Loss Incident Reports)**

ธนาคารกำหนดให้ทุกหน่วยงานมีหน้าที่ รายงานข้อมูลความเสียหายและสาเหตุที่เกิดความเสียหายขึ้นผ่าน ระบบงานที่ธนาคารกำหนด รายงานข้อมูลความเสียหายนี้จะเป็นข้อมูลประกอบที่สำคัญในกระบวนการประเมิน ความเสี่ยงและการควบคุมด้วยตนเอง รวมทั้งยังนำไปใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ความเสียหายซ้ำ และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแบบจำลองเพื่อทำการคำนวณเงินกองทุนความเสี่ยงด้านปฏิบัติการต่อไป

- **ดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicators)**

ธนาคารได้กำหนดให้ทุกหน่วยงานมีหน้าที่ในการรายงานดัชนีชี้วัดความเสี่ยงด้านปฏิบัติการตามรูปแบบที่ กำหนด เพื่อติดตามระดับการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของดัชนีชี้วัดความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ รวบรวม และนำเสนอต่อ คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องต่อไป ภายหลังจากการจัดเก็บข้อมูลดัชนีชี้วัดความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ธนาคารจะนำข้อมูล ดังกล่าวมาใช้ในการวิเคราะห์เชิงสถิติและกำหนดระดับที่ยอมรับได้ (Threshold) เพื่อใช้ในการติดตามความเสี่ยงผ่านดัชนี ชี้วัดความเสี่ยงที่กำหนดทั้งในระดับองค์กรและระดับหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นต่อไป

- **กระบวนการอนุมัติการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ (New Product Approval Process)**

ธนาคารให้ความสำคัญกับการออกผลิตภัณฑ์ใหม่หรือการปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน โดยได้กำหนด กระบวนการพิจารณาอนุมัติผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เข้มงวด ให้ครอบคลุมการระบุถึงความเสี่ยงและประเมินความเสี่ยงที่ ครอบคลุมความเสี่ยงด้านสินเชื่อ ด้านตลาดและด้านปฏิบัติการ รวมถึงการกำหนดแนวทางการควบคุมที่เหมาะสม โดย จะต้องผ่านการพิจารณาและลงนามเห็นชอบร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- **แผนรองรับการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง (Business Continuity Plan)**

ธนาคารได้ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนรองรับการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่องให้ครอบคลุมในทุก กิจกรรมที่สำคัญ เพื่อรองรับความเสี่ยงและลดผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นภัยธรรมชาติหรือเหตุการณ์รุนแรงที่ เกิดขึ้นซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการหยุดชะงักของธุรกิจ และส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและความเชื่อมั่นต่อลูกค้าของธนาคาร

และบริษัทในเครือ ธนาคารจึงให้มีการจัดทำแผนรองรับการดำเนินธุรกิจต่อเนื่องในธุรกิจหลัก และดำเนินการทดสอบการปฏิบัติงานตามแผนฯ ดังกล่าวครบถ้วน

- กระบวนการรับเรื่องร้องเรียน (Complaint Management Process)

ธนาคารตระหนักถึงความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (Reputation Risk) และความพึงพอใจของลูกค้า จึงกำหนดให้มีหน่วยงานและระเบียบงานรองรับการรับข้อร้องเรียนจากลูกค้า หน่วยงานกลางที่ตั้งขึ้นมีหน้าที่บันทึกข้อร้องเรียนทุกรายการบนระบบงานสำหรับรับและติดตามการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องชี้แจงปัญหาและตอบกลับภายในระยะเวลาที่กำหนด พร้อมทั้งการรายงานผลให้ผู้บริหารของธนาคารทราบอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ ธนาคารยังมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประเมินความเพียงพอและประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายใน ตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบปฏิบัติงานของธนาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกำกับดูแลการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของทางการ และสนับสนุนผู้บริหารให้สามารถบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นหน่วยงานอิสระที่ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ คือ ด้านตรวจสอบภายใน และทีมกำกับกับการปฏิบัติงาน เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจของธนาคารเป็นไปตามหลักการกำกับดูแลกิจการและหลักธรรมาภิบาลที่ดี

ทั้งนี้ ธนาคารได้กำหนดคสทวิ บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของด้านตรวจสอบภายใน และหน่วยงานกำกับกับการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ (ทีมกำกับกับการปฏิบัติงาน) ขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรภายใต้กฎบัตร (Charter) ของหน่วยงานดังกล่าว และได้เผยแพร่ให้แก่พนักงานธนาคารทุกคนได้รับทราบโดยทั่วถึงกัน

- เงินกองทุนรองรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

ธนาคารได้มีการคำนวณเงินกองทุนสำหรับรองรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการโดยวิธี Basic Indicator Approach (BIA) ซึ่งธนาคารมีแผนที่จะขออนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยวิธี Standardized Approach (SA-OR) ในอนาคต

เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (โดยวิธี BIA)

หน่วย : ล้านบาท

เงินกองทุนขั้นต่ำ	เงินกองทุนขั้นต่ำ งวดธันวาคม 2552	เงินกองทุนขั้นต่ำ งวดมิถุนายน 2552
คำนวณโดยวิธี Basic Indicator Approach	701.64	754.78